

XXXIII.

Forslag til Lov

vedrørende

den kommunale Beskatning af faste Ejendomme i
Frederiksberg Kommune.(Fremsat i Landstinget den 13. November 1912 af Indenrigsminister *Jensen-Sønderup*.)

§ 1.

Den i midlertidig Lov angaaende Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse af 29. December 1857 § 14 omhandlede Ligning af en Del af Frederiksberg Kommunes Udgifter paa faste Ejendomme efter Grundtakst ophører med Udgangen af Regnskabsaaret fra 1. April 1912 til 31. Marts 1913.

Fra samme Tidspunkt ophæves Bestemmelserne i nævnte Lovs §§ 10—13.

§ 2.

Fra den 1. April 1913 at regne skal der af de faste Ejendomme i Frederiksberg Kommune, der i Henhold til Lov om Ejendomsskyld Nr. 103 af 15. Maj 1903 § 2 ere vurderede til Ejendomsskyld til Staten, svares en aarlig Afgift til Kommunen af 5,65 pro mille af den Værdi, til hvilken Ejendommen ved det paagældende Regnskabsaars Begyndelse var vurderet til Ejendomsskyld.

Fra denne Beskatning ere undtagne:

- a. Gesandtskabshoteller, der tilhøre vedkommende fremmede Stat,
- b. Jernbane- og Kanal anlæg,
- c. Kirker og Kirkegaarde,
- d. Torve, Gader og Veje, som enten ere offentlige, eller hvis Vedligeholdelse staar under det offentliges Kontrol.

§ 3.

For de Ejendomme, der den 1. April 1910 vare inddragne under Grundtakstansættelse, erlægges den i § 2 fastsatte Afgift med et Tillæg eller Fradrag efter følgende nærmere Regler: